

מ"ת (באר שבע) 3224-10-18 - מדינת ישראל נ' עידן יפרח

מ"ת (באר-שבע) 3224-10-18 - מדינת ישראל נ' עידן יפרחשלומו באר-שבע

מ"ת (באר-שבע) 3224-10-18

מדינת ישראל

נגד

עידן יפרח

ע"י ב"כ עו"ד אלמוג אזולאי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[08.11.2018]

כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר

החלטה

ביום 9.10.18 דן מותב זה בבקשה שהגישה המדינה לפסול את המשיב (המבקש בבקשה זו לעיון חוזר) עד לתום

ההליכים המשפטיים כנגדו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה.

בדיון המקורי בחר המשיב לייצג את עצמו תוך שלא טען דבר כנגד הראיות שהציגה המדינה.

בהחלטה מנומקת קיבלתי את עמדת המדינה תוך שקבעתי כי די בתקופת פסילה כוללת בת 6 חודשים כדי לשקף את משך הפסילה הראוי למסוכנות הספציפית של משיב זה.

כעבור פרק זמן קצר, שכר המשיב שירותיו של סנגור, ובמסגרת בקשה לעיון חוזר בהחלטתי המקורית נטען כי מאחר ובית המשפט לא דן בעוצמת הראיות, הרי שיש במצב זה (ככל שעוצמת הראיות דלה) משום שינוי נסיבות המצדיק את ביטול ההחלטה המקורית והשבת רישיון הנהיגה למבקש.

אדגיש כי בהתאם להלכה הנוהגת ובהיקש מדיני מעצרים, הסכמה של משיב לקיומן של ראיות לכאורה אינה מאפשרת פתיחת דיון מחודש בשאלה זו ככל שמוחלף ייצוג או נכנס לייצוג סנגור שלא היה חלק מהטיעון המקורי.

יחד עם זאת, ומאחר והמשיב אינו עורך דין מקצועי, ומאחר ולא נרשמה מפיו הסכמה מפורשת לקיומן של ראיות לכאורה, החלטתי לשמוע את טיעוני בא כוחו, כאילו לא ניתנה החלטה לפיה קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב.

ב"כ המשיב טען כי דוח המאפיינים של המשיב אינו משקף מצב של שכרות ולכל היותר המדובר במצב של נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

ביחס לבדיקת הינשוף נטען כי אין בחומר הראיות בדיקה של סיום במשמרת, לא קיים תע"צ תקינות של המכשיר המודד וכי משטרת ישראל לא פעלה בהתאם לנהלים המחייבים אותה בהפעלת ינשוף (נהלים הוגשו לעיוני).

קראתי היטב את תיק החקירה שהוגש לעיוני ומצאתי כי יש ממש בחלק מטענות המשיב (המבקש בבקשה זו) ואסביר עמדתי:

עוצמת הראיות שצריכה המדינה להציג בבקשה לפסילה עד לתום ההליכים אינה זהה לעוצמה הראייתית הנדרשת בבקשה לביטול פסילה מנהלית.

בעוד להליך מנהלי די למדינה אם תציג "ראיות גולמיות" כפי שנקבע בפרשת שגיב, הרי שלצורך קבלת אישור על פסילה עד תום ההליכים, נדרשות ראיות לכאורה בעוצמה הדומה להליך של בקשה למעצר עד תום ההליכים. המדובר בהגבלת חופש תנועה או עיסוק של אדם לתקופה שאינה קצרה וזאת טרם הוכחה אשמתו. זהירות המותב המחליט מתבקשת נוכח הפגיעה בזכויות המשיב, וחובה לוודא כי עוצמת הראיות אכן מצדיקה את בקשת המדינה זאת מעבר לשאלת המסוכנות שתיבחן בנפרד משאלת דיות הראיות.

בפרשה זו בידי המדינה דוח מאפיינים המעיד כי המבקש לא הצליח לעמוד והוא מוגדר כ"מתנדנד". יתר המבחנים עברו בהצלחה מבחינתו, אך הוא הסכים כי שתי חצי כוס יין בביתו בשעה 21:00 לערך. בדיקת נשיפון דיגיטאלי ראשונית הצביעה על 540 מ"ג (אף שאין המדובר בראייה קבילה להוכחת השכרות בתיק העיקרי).

השוטר שעייב הרכב טען כי מהרכב "נידף אלוהול בזמן בקשת רישיונות" (כך במקור) מעדות דניאל סאלח בתיק החקירה עולה כי המשיב (המבקש בבקשה זו) השתתף יחד עם חברו ב מסיבת פרידה מחבר שם שמו אלוהול, אך אותו חבר לא ראה האם המבקש שתי אף הוא. שעת המסיבה תוארה כ- 22:30 ולא 21:00 כפי שטען המבקש. אלא שהמבקש עצמו בעדותו מסכים כי במסיבה זו שתי כוס של וודקה - "היצר גבר עלי" כך אמר בחקירתו, ומשם המשיך למסיבה במועדון הפורום.

באותה חקירה הסכים כי שתי חצי כוס יין קידוש ולאחר מכן חצי כוס וודקה מסוג פינלנדיה. לטענתו כמות הוודקה שהייתה בכוס (בגודל של 330 מ"ל לדבריו) היא של רבע כוס.

כאשר המדובר בנהג שכמות האלוהול המכסימאלית המותרת בגופו היא 50 מ"ל (זאת בשל גילו) וכאשר דוח המאפיינים מעיד על חוסר יכולת לעמוד, וכאשר המבקש עצמו מעיד על עצמו כי שתי אלוהול בכמויות שהוא עצמו מסר, הרי שגם ללא כל קבילות של בדיקת הינשוף (ועדיין לא קבעתי דבר בעניין זה), יש בידי המדינה ראיות מספיקות לכאורה להוכחה לכאורית של עבירת שכרות.

אני דוחה אגב על הסף את טענות ההגנה באשר לקבילות ההודאה או ההודעה של המבקש שכן לא זה השלב המשפטי לבחון קבילותן של ראיות ובית המשפט שידון בתיק העיקרי מן הסתם יכריע בנושא זה. יחד עם זאת, ולמרות דיות הראיות לעניין השכרות על בסיס דוח המאפיינים וחקירת המבקש עצמו וחברו, אני סבור כי יש משקל גם לעובדה כי חומר הראיות הנשען על בדיקת הינשוף, רחוק מלהיות מושלם:

אכן לא מצאתי בדיקת סיום משמרת, אין בחומר החקירה תע"צ רלוונטי, ולא מצאתי הקפדה יתרה על הפעלת המכשיר בהתאם לנהלי המשטרה שהוצגו לי.

אני מסכים כי גם טענות אלה נכון שיתבררו עת ישמע התיק העיקרי, אך בשלב משפטי זה הן יוצרות כרסום באיכות הראיות שדי בו לקיצור משך הפסילה עד לתום ההליכים.

אני קובע כי בתום 4 חודשים מיום שניתנה החלטת המקורית (9.10.18) תפקע הפסילה עד לתום ההליכים ורישיונו של המבקש (המשיב במקור) יושב לו.

תקופה זו בת 4 חודשים יש בה כדי לשקף את איכות הראיות שבידי המדינה ומנגד נותנת היא ביטוי לרף המסוכנות הנשקף מהמבקש שלכאורה נהג שיכור ברכב כמתואר בכתב האישום שהוגש.

ניתנה היום, ל' חשוון תשע"ט, 08 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.